

عنوان مقاله:

نقد و تحلیل «تصویر مرکزی دنیا» در آثار ناصر خسرو

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ادبیات، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مریم کسائی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

رحمان ذبیحی - عضو هیات علمی گروه ادبیات فارسی دانشگاه ایلام، ایران.

محمدتقی جهانی - عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

نقد و تحلیل «تصویر کانونی دنیا» در آثار ناصر خسرو چکیده‌بنمایه دنیا یکی از مهمترین تصویرهای کانونی در آثار ناصر خسرو است. تجارب خاص، گستره دانش و رسالت اجتماعی شاعر، سبب شده است تا تأمل درباره جهان و انسان در مرکز اندیشه و هنر او قرار بگیرد. ناصر خسرو گاه از دیدگاه حکمی به جهان نگریسته و از آفرینش، مراتب هستی، عقل و نفس کلی، جایگاه آسمان و زمین، تأثیر افلاک بر جهان فرودین و آفرینش انسان سخن گفته است. در سطحی دیگر جهان محسوس را نکوهش کرده و آن را دشمن انسان دانسته است. سیمای مثبت جهان به عنوان جایگاه اندوختن توشه سفر و دهلیز رهایی، سطح دیگری از برخورد او با جهان است. مساله اصلی این پژوهش بررسی و تحلیل کلان تصویر دنیا در آثار ناصر خسرو است که تنها در شعر او بیش از ۷۰۰ بار طرح شده و نقد آن علاوه بر تبیین شیوه منحصر به فرد تصویرآفرینی وی، نقش مهمی در شناخت ذهنیت و جهان‌بینی او دارد. واژه‌های کلیدی: آثار ناصر خسرو، تصویر مرکزی دنیا، باورهای جهان شناختی، تصاویر نکوهیده، سیمای مثبت جهان.

کلمات کلیدی:

آثار ناصر خسرو، تصویر مرکزی دنیا، باورهای جهان شناختی، تصاویر نکوهیده، سیمای مثبت جهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1267090>

